

δύνασθε νὰ ἐξαγάγητε ἐκ τῆς τότε χρήσεως τῶν ἱαματικῶν μέσων, παραβαλλομένων πρὸς τὰ μεταχειριζόμενα κατὰ τῆς σήμεραν μαστιζούσης αὐτὴν ἐπιδημίας.

Ὑγιαίνετε, ἀξιότιμε φίλε, καὶ ἐργάζεσθε ἀνενδότης ὑπὲρ τῶν καλῶν, καὶ ἐστὲ βέβαιος ὅτι ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις παραγνωρίζη τοὺς ἀγῶνάς σας καὶ μόχθους, τὸ ἔθνος, ἡ τοῦλάχιστον οἱ κατὰ μέρος καὶ ἀπανταχοῦ νοήμονες θέλουν ἐκτιμήσει αὐτοῦ, δεόντως.

Διατελῶ δὲ μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ φίλος σας

I. BEAKΗΣ.

Ἐκ Σύρου τὴν 3 Αὐγούστου 1865.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Περὶ ὑφέσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς χολέρας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκ Σμύρνης εἰδήσεις ἐν μὲν ταῖς πόλεσι ταύταις ἡ χολέρα ὑπέστη οὐσιώδη ὑφesiν, μόνις σποραδικά τινα κρούσματα γίνονται ἤδη ἐκεῖ, καὶ ταῦτα λίαν ἥπια, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ θανατηφόρα. Κατὰ δυστυχίαν ὁμως τὸ κακὸν ἐπεξετάθη ἤδη, καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Ἡγεμονίας, καὶ ἰδίως εἰς τὰς πόλεις Γαλαζίου καὶ Ἰβραήλας. Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγοι οἱ ἀναγινώσκοντες μετ' εὐχαριστήσεως τὴν Μελίσσαν, συμβουλευόμεν αὐτοὺς νὰ ἐφαρμόσωσι κατὰ γράμμα καὶ ἐγκλίρως ὅσα διὰ τῆς ὁμιλίας ἡμῶν ἐπὶ δημοσίας συναθροίσεως (1) καὶ διὰ τοῦ πρὸς τὰς ἱατρικὰς Ἀκαδημίας ὑπομνήματος (2) συνεστήσαμεν διὰ νὰ βεβαιωθῶσι δὲ κάλλιον περὶ τῆς ἐντελοῦς ἐπιτυχίας τῆς παρ' ἡμῶν ὑποδειχθείσης θεραπείας μεταφέροντες ἐκ τοῦ ἀριθ. 902 τῆς 21 Αὐγούστου 1865 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βυζαντίδος τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν ἱατροῦ ἐπιστήμονος, τοῦ ἀξιοτίμου Κυρίου Θ. Γεωργιάδου.

(1) Ἰδὲ Μελίσσης Ἀθηνῶν τόμ. 6'. σελ. 282—291.

(2) Ἰδὲ αὐτόθι σελ. 292—313.

ἂ Αἰξίοιμε Κύριε Συντάκτα τῆς Βυζαντιδος.

« Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βροτολογιοῦ νόσου χολέρας καὶ ὡς πολιτικός καὶ ὡς δημόσιος ἰατρός ἐπεσκέφθην ἄπειρον ἀριθμὸν χολεριῶντων κατὰ τὰς συνοικίας Φαναρίου, Καραμὶτ Μαα-
» λεσί, Λόντσας, Μπαλατὰ, Ἐδερνέκαπι, Ἐγρύκαπι, Μουχλίου,
» Τσιμπαλίου καὶ τὰ τούτοις γείτονα μέρη καὶ ὀφείλω νὰ ὁμο-
» λογήσω δημοσίως ὅτι, μεταχειρισθεὶς τὴν Κινίνην, τὸ σωτη-
» ριῶδες τοῦτο φάρμακον, ἔσχον ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐκτὸς
» ὀλιγίστων καὶ λίαν σπανίων ἐξαιρέσεων. Ταῦτα δὲ ἐπὶ τοῦ
» παρόντος ἐπιφυλαττόμενος ὅπως ἀκολούθως κάμω ἐκτενῆ περὶ
» τούτου πραγματεῖαν. »

« Δέχθητε δὲ Κ. Συντάκτα καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς
» ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς διατελῶ. »

« Ἐν Φαναρίῳ τὴν 16 Αὐγούστου 1865. »

« Ὁ τακτικὸς ἰατρός τοῦ Φαναρίου »

« Θ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. »

— Ἐνταῦθα ἐπικρατοῦσι δυστυχῶς ἄπειροι διαλείποντες πυρετοὶ λίαν ἐπίμονοι, τινὲς δὲ αὐτῶν καὶ κακοήθεις. Κατὰ τῶν νοσημάτων τούτων, περιττὸν εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ὠφελούμεθα θαυμασίως ἐκ τῶν ἐπιτρίψεων τῆς κινίνης. Εὐχῆς ἔργον ἤθελε πράξει ἡ Κυβέρνησις ἐὰν ἐπῆρχετο εἰς ἐπικουρίαν τῆς μαστιζομένης ιδίως ὑπὸ τῶν πυρετῶν ἐργατικῆς καὶ ἐν-δεοῦς τάξεως τοῦ λαοῦ, καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὰ φάρμακα τοῦλάχιστον δωρεάν. Ἄς πιστεύσῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ Ἀστυκλινικὴ ἐν καιρῷ ἐπιδημίας δὲν ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο, ἄλλως περιττὸν εἶναι νὰ εἴπωμεν ὅτι πλὴν τῶν τῆς Ἀστυκλινικῆς ὑπαλλήλων, οἵτινες καὶ πληρώνονται πρὸς τοῦτο, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πόλει καὶ ἄλλοι ἰατροὶ πρόθυμοι νὰ βοηθήσωσιν ἐν τοιαύταις δειναῖς περιστάσεσι τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα αὐτῶν εἶναι πρόθυμον καὶ πανταχοῦ τρέχει, τὸ βαλάντιον ὅμως εἶναι κενόν, καὶ δὲν δύναται νὰ προμηθεύσῃ

τὰ φάρμακα τριῶν καὶ τεσσάρων ἐνίοτε ἀρρώστων ἐνδεῶν, τοὺς ὁποίους εὐρίσκουσιν ἐν ἐκάστῃ σχεδὸν ἀπόρῳ οἰκογενεῖα.

— Ὡς ἐπίμετρον φίνεται τοῦ κακοῦ τούτου, καὶ τῆς μαστιζούσης τὴν κοινωνίαν μας τρομερᾶς ἀναγυρίας, προσετέθη καὶ ἐπιδημία σπασμωδικῆς βηγὸς εἰς τὰ παῖδιά. Εὐτυχῶς ὁμως ἡ ἐπιδημία αὕτη οὐδένα ἐδειξεν ἄχρι τοῦδε κακὸν χαρακτῆρα· τὸ κακὸν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ὅτι ἡ νόσος δὲν ἐν δίδει κατὰ τὸ σύνηθες εἰς οὐδενὸς μέσου θεραπείαν, ἄλλως οὐδεμίαν ἐπιπλοκὴν τῆς ἐπιδημίας ταύτης εἶδομεν καὶ οὐδένα κακὸν χαρακτῆρα.

— Ἐν τοῖς πιεστηρίοις εὐρισκομένου τοῦ φύλλου τούτου, ἐλάβομεν φάκελλον, φέροντα τὰς σφραγίδας μὲν τῶν ταχυδρομείων τῆς Μεσσήνης, τῆς Ἀγκῶνος καὶ τῶν Ἀθηνῶν, γραμματόσημα δὲ ἰταλικά καὶ ἐπιγραφόμενον γαλλιστὶ πρὸς ἡμᾶς· ἐν τῷ περιέργῳ τούτῳ φακέλλῳ, τῷ φέροντι σφραγίδα μὲ στέμμα, εὔρομεν μόνον τεμάχιον μεγάλης τινὸς ἰταλικῆς ἐφημερίδος, ἐν αὐτῷ δὲ ἀνέγνωμεν τὰ ἐξῆς.

«**Ἀναγινώσκωμεν Nel Panaro di Modena N. 28.** Προχθὲς » συνέβη παρὰ τινι γυναικὶ in Saliceto Panaro νόσημά τι λίαν » ἐπίφοδον. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτροπὴ τῆς υἰγείας τὸ ἐχαρακτήρισεν » ὡς *χολέραν κακοήθη*· ἡ πάσχουσα ἐν τοσούτοις μὲ τὴν χρῆσιν τῆς *θειϊκῆς κινίνης* περιεσώθη, ἡ δὲ βελτίωσις εἶναι τοι- » αὐτή, ὥστε οὐδεμίαν ἀφίνει ἀμφιβολίαν περὶ [τῆς ταχείας » ἀναρρώσεώς της.»

Δημοσιεύοντες χάριν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἐκφράζομεν συνάμα τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸ ἄγνωστον ἔξοχοι ὑποκείμενον, τὸ ὁποῖον εὐηρεστήθη νὰ μᾶς πέμψῃ τὴν πολύτιμον ταύτην εἰδησιν, καὶ τὸ παρακαλοῦμεν θερμῶς, τὸ ἐξορκίζομεν μάλιστα ἐν ὀνόματι τῆς ἀνθρωπότητος, νὰ μᾶς διατῇρῃ ἐνημέρους τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν τοιούτων περιστατικῶν· διότι ἡμεῖς οὔτε τὰ μέσα κατὰ δυστυχίαν ἔχομεν νὰ προμηθευθῶμεν τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, οὔτε τὸν ἀποχρῶντα ὑλικὸν καιρὸν νὰ τὰς ἀναγινώσκωμεν.